

Solidaritet enda rimliga svaret på krisen

Kontrasten är slående

Artikeln tidigare (2/4) publicerad som ledare i tidningen [Internationalen](#)

Det finns ett land som glöms bort i medias coronarapportering. Kuba har under femtio år haft drygt 600?000 ?ambassadörer? i 160 andra länder. Det är kubanska läkare, sjuksköterskor och annan medicinsk personal.

Kubanska läkare har ofta anlät till områden där fattiga människor aldrig varit i kontakt med en läkare eftersom inhemska läkare drar sig för att tjänstgöra i avlägsna områden. Från Amazonas ursprungliga folkgrupper till slummen i afrikanska städer eller till offren för jordbävningen 2010 på Haiti. Det har varit en konstant inriktning och ett särskilt vårdavtal med kubanska läkare tillämpas idag i 60 länder. Ett tjugotal kubanska läkarteam arbetar i länder som inte behöver betala, resten av länderna betalar den kubanska regeringen för de medicinska tjänsterna. Vårdavtalet står för cirka 6 300 miljoner dollar per år, Kubas främsta källa i utländsk valuta. Läkarna i utlandstjänst får bättre betalt än på Kuba tack vare dessa projekt, men menar samtidigt att dessa medicinska insatser stavas solidaritet.

USA:s regering avskyr dock kubanernas internationella insats. Washington hävdar att Kuba använder läkarna i politiskt syfte, i synnerhet i Venezuela. Ett befängt påstående från just USA som ständigt ingriper politiskt och militärt mot andra nationer runt om i världen.

Nyligen, mitt under coronakrisen, utfäste Trump femton miljarder dollar i belöning för den som lämnar uppgifter som leder till att Venezuelas president Nicolas Maduro kan gripas och lämnas ut till USA.

USA:s handelsblockad mot Kuba iscensattes 1962 efter att den kubanska revolutionen, på grund av USA:s misslyckade invasionsförsök 1961, nationaliserade utländska företag.

Blockaden mot Kuba pågår än idag. USA:s försök att förmå andra länder att inte ta emot kubanska läkare för att verka i fattiga regioner under pandemin är en del av en långvarig belägring, en finansiell förföljelse och misskreditering och syftar till att än mer skada den kubanska ekonomin. Högerregeringarna i Ecuador, Brasilien och Bolivia har hörsammat utrikesministern Mike Pompeos uppmaningar att avbryta vårdavtalen med Kuba och intensifiera blockaden mot ön. De kubanska läkare som tjänstgjorde i Bolivia utgjordes av ett professionellt läkarteam som över en natt i december, efter kuppen mot Evo Morales progressiva regering, omvandlades till ?terrorister?.

USA:s intensifierade attacker mot Kuba sker mitt under upptrappningen av coronakrisen då behovet av ömsesidig internationell solidaritet sätts på prov. Under krisen har Kuba sändt nya läkarteam till drygt 45 länder, bland annat till hårt plågade Kina, Italien och Spanien.

Kuba faller inga bomber mot folk på andra breddgrader, sådant sköts av USA. Kuba har inte kärnvapen, kemiska eller biologiska vapen och har, till skillnad från USA, inte militarism som exportvara. Pandemin har visat på behovet av effektiv hälsovård för alla. inte av vapen.

Det är inte sant att mänskligheten förenas inför coronakrisen. USA:s inställning står helt i kontrast till det humanitära imperativet att rädda liv och främja mänsklig värdighet. Att pandemin nu även orsakar för-ödelse i amerikanska storstäder borde få Washington att tänka om, men så länge barbarer styr i Vita huset lär vi få vänta.

Vi behöver inte glorifiera den kubanska statens brister. Men att inför denna historiska civilisationskris se en bild av soldater i krigsmundering posera med amerikanska flaggan i Afghanistan bredvid en bild av stolta nyanlända kubanska läkare i Italien med en kubansk flagga i händerna, visar något av vilka som gör den verkliga skillnaden.

Redan mitt i striden mot diktatorn Batistas armé 1959 sa Fidel Castro:

?Man måste införa grundläggande åtgärder för att ge människor mer välfärd och hälsa. Man behöver inte vänta på att sjukdomars dystra hot uppstår, vi måste förebygga dem, vi måste undvika dem. Från och med nu måste vi utarbeta hälsoplaner?.